

Ne Zaman Kurtuluş Yoluna Girebiliriz?

□Devletimizin, fuhuş bataklıklarına ruhsat ve polis koruması vermeyip, buralardan topladığı vergilerle memurun maaşını, devletin giderlerini karşılamadığı zaman!

□Devletimizin, Anayasada gençleri kötü alışkanlıklardan koruma sözü verdiğini unutmayıp, **Milli Piyango** adıyla KUMARHANE işletmeciliğini bıraktığı zaman!

□Devletimizin, bütün kötülüklerin anası, şiddet ve cinayetlerin azmettiricisi olan alkolle mücadele için, sadece zam yapmakla yetinmediği, içkinin hayatımızdan uzaklaşmasını sağladığı zaman.

□Devletimizin, **Aile Bakanlığı** adı altında feminist ideoloji ve örgütlerin taşeronluğunu, yani aile ve erkek düşmanlığını resmen bıraktığı zaman!

□Bir türlü Milli olamayan Eğitim sistemini, **Fulbright** sözleşmesiyle getirilen ABD hegemonyasından ve ateist bakış açısından kurtarıp, Milletin değerlerine dost nesiller yetiştirdiğimiz, mason ve rotaryen tarikatlara resmi izinle ifsad yetkisi vermeyi bıraktığımız

zaman!

□Adalet kelimesini sadece lafta bırakmadığımız, Allah'ın helal kıldıklarını yasak, haram kıldıklarını serbest ve hatta teşvik etmeyi terk ettiğimiz zaman!

□Siyasi ve bürokratik makamları; eş, dost, aile, akraba, mezhep, tarikat, hemşeri ve meslektaş gibi kayırmacıların işgalinden kurtardığımız zaman!

□Kriz ve darlık zamanlarında zor durumda kalan insanlarımıza en büyük müjde olarak, düşük FAİZLİ KREDİ illetini ilaç gibi göstermeyi terk ettiğimiz, ekonomiyi faiz çukurunda debelenmekten kurtardığımız zaman!

□Piyasalar daraldığında genelde aynı açgözlü şirketlere kaynak aktarıp, yüzsüzce ödemedikleri vergileri affedip, SGK ya taktıkları borçları silmeyi, çalışanların maaşlarından ise her zaman aşırı yüksek ve peşin vergiler alarak süründürmeyi bıraktığımız zaman!

□Memlekete katabileceği yeni değeri kalmamış siyasi dinazorları, çeşitli yönetim kurullarına atayarak, ölene kadar milletin sırtından beslenmelerini engellediğimiz zaman!

□Başlangıcı iyi niyetli de olsa, sonradan yanlış veya fahiş hesapların yapıldığı anlaşılan, müteahhitlerine gelir garantili köprü ve yolların, daha fazla Millete işkence olmasını önleyecek tedbirler almaktan çekinmediğimiz zaman!

□**TÜVTÜRK** muayenesi gibi aleni, resmi ve zorunlu SOYGUNLARA dur diyebildiğimiz zaman!

□Kırmızı çizginin sadece kadınlar için değil, tüm insanlar için çekilmesi gerektiğini, şiddetin cinsi ve ideolojisinin olamayacağını anladığımız ve konuşmaya başladığımız zaman!

□Batıl ve sapkın zihniyetli Avrupa'dan devşirme kanun ve sözleşmelerle Müslüman Milletimizin huzur ve esenlik bulamayacağını, kendi kadim kültürümüzün ışığında mevzuat üretmemiz gerektiğini anladığımız zaman!

□Müslüman halkımızın gıdasını, ilacını, medikal ürünlerini, temizlik maddelerini ve bilim ürünlerini domuz ve domuz menşeli maddelerin işgalinden kurtardığımız, domuzun alternatif helal ürünleri kullandırdığımız ve vitrin süsü olmaktan öteye gidemeyen **Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunu** tam yetkili ve etkili çalıştırabildiğimiz zaman!

□Getirildiğinden beri cinayet ve şiddet olaylarını patlatan, yuvaları dağıtan batıl ve sapkın davranışları meşrulaştıran İslam ve Aile düşmanı CEDAW-İstanbul Sözleşmelerini çöpe atabildiğimiz zaman!

□Boşanmış çiftlerde çocukların bir intikam aracı olarak kullanılmasını önlediğimiz, çocuğun ebeveynleriyle yeterince yaşayabilme haklarını teslim edebildiğimiz zaman!

□Çalışanların haklarını teslim edebildiğimiz, geçmişte **EYT** (emeklilikte yaşa takılanlar) gibi haksızlığa maruz bırakılanların sorunlarını gidererek, ahlaklarını ve beddualarını önlediğimiz zaman!

□ Kovid gibi salgınlarda en ön safta görev yapan sağlık personelinin kötüleşen özlük haklarını düzeltmek yerine, kuru övgü ve alkışlarla idare etmelerini istemediğimiz zaman!

□Her fırsatta başkalarını eleştirmek yerine biraz da kendi içimize dönerek nefis muhasebesi yapabildiğimiz, etrafımızdaki garip ve muhtaçları gözetebildiğimiz, Allah'ın verdiği nimetlere az çok demeden koşulsuz şükretmeyi öğrenebildiğimiz zaman!

□Dünyada ölmeyecekmiş gibi çalışırken, ahiretin yurdunun da hak olduğunu unutmadan, temel ibadetlerimizi kesintisiz sürdürebildiğimiz zaman!

Her şeyi yazmak mümkün ve haddim içinde değildir. Her yazdığımı mükemmel uyguladığımı iddia etmekte öyle! Nefsimle birlikte, kendini Mü'min ve Mü'mine kabul eden kardeşlerimle paylaştım bu maddeleri.

Bir kısmı kişisel, bir kısmı toplumsal, bir kısmı da Devlet aygıtının görev ve sorumlulukları arasında yer alıyor. Kişiler toplumları, toplumlar da devletleri şekillendirir. Doğru yola girebilmek için talep etmek gerekir. Talep sadece dilde kalırsa faydasız ve etkisiz olur. Talebimizi gayretle çalışarak desteklersek fiili dua yerine geçer ve gerçekleşir.

Allah'ın bir sünneti de dünyada kim olursa olsun çalışana karşılığını vermesidir. Bu yüzden, dinleri batıl olduğu halde kafirlerin bir kısmı teknik ve ekonomik açıdan Müslümanlardan üstün hale gelmiştir. Sorun İslam'da değil, Müslümanlardadır!

Yüce Allah bizlere artık daha şuurlu ve gayretli olmayı nasip eylesin. Kalplerimizi ve güçlerimizi Hak yolunda birleştirsin!

Amin...

Görsel kaynağı: <https://pxhere.com774766/en/photo/>

Ehven-i Şer Tercihlerimiz Felaketimiz Olmasın!

Ehven-i Şer, iki kötülükten veya kötü durumdan daha az veya hafif olanını tercih etmektir. Mecelle’de, *“İki şerden, daha hafif olanı (ehven-i şerreyn) ihtiyâr olunur”* (Mecelle, md. 29) şeklinde ifade edilir. Bu durum keyfilik sonucu değil, kaçınılamayan zaruri hallerdeki seçim uygulamasıdır. Mümkün olduğu kadar az vebale veya günaha girmeye çalışmaktır.

Zorunlu haller nedeniyle yapmış olduğumuz ehven-i şer tercihlerimiz, bizi vebalden kurtarmayacağı için, şerden kurtulmaya veya şer olan kısımlarını hayra çevirmeye çalışmak zorundayız.

Müslümanlar, yaşadığımız ahir zaman şartları nedeniyle her konuda ehven-i şer uygulaması yapmayı refleks haline getirdi. Ehven-i şerleri kanıksama ve normalleştirme yüzünden, derin bir atalet, boşvermişlik, kolaycılık hastalığına yakalandık. Sinsi bir kanser gibi bünyemizi ele

geçiriyor, yapımızı değiştiriyor ve dönüştürüyor.

İşler iyice çığırından çıktı. Ehven-i şerleri meşru görmenin de ötesinde, ideal İşlam gibi algılayıp savunanlar da türedi. Halen gaflet uykusuna dalmayıp hakka çağıranlara en büyük düşmanlığı da onlar yapıyor. Ehven-i şerleri din gibi dayatıyor, karşı çıkanları fitne ile, hıyanet ve nankörlük ile suçluyorlar.

Düşmanlardan korunmak ve gizlenmek üzere sınırlı hallerde verilen *takiyye* ruhsatı ile birleştirilen ehven-i şer uygulaması, dinin köküne yabancı, gayri meşru akım ve örgütlerin dayanağı oldu. FETÖ sapkınlarında olduğu gibi, zevk almayacak(!) şekilde zinaya, içki içmeye, açıktan dini değerlere muhalefet yapmaya, baş açık gezmeye, sapasağlam olduğu halde ima ile namaz kılmaya varıncaya kadar, akıl almaz, dine sığmaz sağmalıklara bahane edildi.

Ehven-i şer adeta sihirli bir değnek gibi her müşküle çözüm sağlıyor! Müşlümanları mücadeleye etmekten, bedel ödemekten kurtarıyor! Kimsenin keyfi bozulmuyor, menkıbelerde kalan çileli hallere gerek kalmıyor!

Fazla soyut oldu, somut örnekler ver diyorsanız. Hay hay buyurun bir kaç örnek verelim:

- Tek parti döneminden kurtulmak için 1950 yılında Demokrat Partiyi seçtik. Ezanı Türkçe okumaktan kurtarmak gibi hayırlı işleri de çok oldu. 1954 yılında Vakıfların paralarıyla Allah'a ve Resulüne savaş açan VakıfBank adlı faiz işletmesini de onlar kurdu. 65 yıldır bu ayıp devam ediyor ve sözüm ona dindar iktidarların hiç birisi bundan rahatsız olup düzeltmeye kalkmadı.
- 1999 yılında aralarında MHP nin de olduğu koalisyon hükümeti, büyük bir hukuk cinayeti işleyerek, çalışan kişilerin emeklilik haklarını geriye dönük şekilde kanunla gasp etti. Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) ortaya çıktı. Üstelik bu işi halktan kaçırmak için IMF dayatmasıyla 1999 depreminden sadece birkaç gün sonra yaptı. Vatandaş bu zulmü ve diğerlerini fark ederek 2002 seçimlerinde onları iktidardan indirdi. Yerlerine ehven-i şer olarak seçilen Ak Parti hükümeti ise, 2008 yılında daha büyük bir zulme imza attı 5510 sayılı kanunla emeklilikte aylık bağlama oranlarını (ABO) %68'lerden %28 ler civarına indirdi. Yani asgari ücretle emekli olan birisi 2008 yılında 1.800 TL civarında aylık

alabilecekken, bu kanun yüzünden en fazla 800 TL kadar emekli maaşı bağlanır oldu. Daha da vahimi halen çalışanların prim ödeme süresi uzadıkça emekli maaşlarının düşürüldüğü garip bir haldeyiz. 2019 yılı başında ise, bari emekliler en az 1.000 TL alsın diye lütfedip seyyanen fark zammı yaptılar.

- Ana muhalefet partisinin bir il başkanının eşi, tek oturuşta çeyrek domuz yavrusunu yemiş diye sürekli gündeme alınıp aşağılanıyor ama, 2006 yılında çıkarılan “*TÜRK GIDA KODEKSİ ÇİĞ KIRMIZI ET VE HAZIRLANMIŞ KIRMIZI ET KARIŞIMLARI TEBLİĞİ*” ile domuzun KASAPLIK HAYVAN sınıfına alınmasına kimse bir şey demiyor. Sahi hangisi ehven-i şer bunların? Birisinin domuz yemesi mi, domuzun Türkiye genelinde normal kasaplık etler sınıfına alınması mı?
- Türkiye’de idam cezasını, zinanın suç olmasını hep ehven-i şer seçtiklerimiz kaldırdı. Yetmedi; ömür boyu nafaka zulmü, erkek ve İslam ailesi düşmanı feminist kanunlar, kadın güreş takımları, sapkınlıkları normal göstermeye çalışan eğitim programları hep ehven-i şer tercihlerimiz sayesinde oldu!
- Kendilerini öyle kaptırdılar ki, Hz. Peygamberin işlediği hataya (haşa!) düşmeyeceklerini, kendilerine verilen oyların ruz-i mahşerde beraat belgesi olacağını iddia edebilecek kadar coştular!
- Sözde din işlerimizden sorumlu Diyanetimiz de bu akımın yılmaz bekçiliğine soyundu. Eşcinsellerin de imamlık yapabileceğini söyleyen saygısız bir Milletvekiline cevap dahi veremediler. Faiz haramdır diye vaazlarda bulunup, paralarını faizle büyüttüler.

Sonuç olarak, ehven-i şer tercihleri kaçınılmaz bir durum olabilir. Ama din bu değildir! Bu gerçeği söyleyenler de hain ve fitneci değildir! Zorunlu tercihlerimizin sefasını değil, acısını

hissetmeli ve düzeltmek için çaba sarf etmeliyiz. İtimat kontrole mani olamaz. Kendisine itimat edilenler de, zorunlu halleri ideal gibi boyayıp halka dayatamaz!

Yüce Rabbimiz, batılı batıl bilip söylemeyi ve kaçınmayı, hakkı hak bilip uygulamayı ve hatırlatmayı cümlemize nasip eylesin! Şerhilerin şerrinden ve ehven-i şerlere alışıp normal görmekten muhafaza etsin! Amin!...

Kaynaklar:

- Görsel kaynağı: <https://alexandermcna.weebly.com>
- sorularlailamiyet.com/kaynak/ehven-i-ser-ne-demektir

Yaşadığımız İslam Bizi Hesap Gününde Kurtarır mı?

Lafa gelince, büyük bir çoğunluğumuz

Elhamdülillah Müslümanım

diyerek; hem kendimizle hafiften övünüyor,

hem de Müslümanlar zümresinden sayılarak, inşallah kurtuluşa erecekler arasında olduğumuzun umuduyla,

bir güvenlik ve esenlik duygusunu yaşıyor.

Müslümanım demekle iş bitmiyor ki!

Müslümanca yaşayabiliyor muyuz?

Yaşadığımız İslam, gerçek İslam niteliklerini taşıyor mu?

Temel naslarından koparılmış ve beşeri sistemlerin keyfi kadar uygulanmaya mahkum edilmiş bu haliyle, Allah'ın emrini ve Peygamber aleyhisselamın kavlini karşılıyor mu?

İman ettiğimiz Kur'an-ı Kerim'de, Yüce Allah "**Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.**" (Zariyat/56) şeklinde buyuruyor. Bizlerde Müslüman olarak **İla-yı Kelimetullah** ile, yani Allah'ın hükmünü yaymak ve yüceltmekle yükümlü olduğumuzu biliyor ve görev kabul ediyoruz.

Peki öyle mi yapıyor ve yaşıyoruz?!

Daha da kötüsü, yapamadıklarımızın ve yaşayamadıklarımızın hiç olmazsa sancısını hissederek, derdiyle dertleniyor muyuz?

Belki de en kötüsü ve tehlikelisi, yaşadığımız çarpık durumu normalinde ötesinde, ideal İslam zannederek, üstelik pazarlamasını yapmaya da kalkmıyor muyuz?

Bizlere normal durumu hatırlatanlara ise, deli muamelesi yaparak nereye gittiğimizi zannediyoruz?

Rabbimiz de, Tekvir Suresi 26. Ayet-i Kerimesinde hepimize soruyor zaten:

Nereye gidiyorsunuz?

Sorunumuzu doğru teşhis edebilmek için, acizane tespitlerimi arz edeyim:

Allah'a karşı olan kulluk vazifelerimiz 3 temel daire içinde şekilleniyor. Bu dairelerin birbirlerine etkileri olmakla beraber, belirgin çizgilerle ayrılacak yapıyı da gösteriyorlar.

En içte ve merkezde, doğrudan nefsimizle birlikte ve en muktedir olabildiğimiz kulluk halkamız var. Hemen her konuda karar alıp uygulayabildiğimiz, nefsimize olan hakimiyetimiz ölçüsünde takvaya sahip olabildiğimiz yeri kastediyorum. Namaz kılmak, oruç tutmak, haramdan kaçınmak, meşru ve faydalı işlere yönelip hayra çalışmak gibi.

İkinci halkada, sorumluluğumuz altında olan veya sorumluluğu altında yaşadığımız en yakın aile ve akrabalarımız geliyor. Onlarla birlikte olan yaşantımızda, İslami değerleri koruyup gözeterek yaşamamanın zorlukları olsa da, nefsimizden sonra en çok etkileyebildiğimiz çevre olduğu için, gücümüz ve etkimiz oranında sorumlu tutuluyoruz. Aile büyüklerinin helal rızık getirmesi, eğitim, barınma, evlendirme ve iyiliği emredip kötülükten sakındırması gibi.

Üçüncü halkada toplumsal rolümüz ve Allah'ın muradını toplumsal uygulamalara yansıtmanın değerlendiriliyor. Toplu ibadet ve sorumluluklar, sosyal adalet ve dayanışma, kamu hukuku bu halkada oluşuyor.

Balığın baştan kokması misali,

bizler kendi nefsimizde zaaf göstermeye devam ettikçe,

tıpkı göle atılan taş gibi, yansımaları dalga dalga etrafa yayılıyor,

önce aile yapımız fesada maruz kalıyor,

sonra toplumsal dinamiklerimiz sarsılıyor ve başkalaşmış tuhaf bir cemiyete dönüşüyoruz.

Toplumsal yaşantımızda İslam'dan vazgeçeli çok oldu,

sembolik ritüeller düzeyinde ve suya sabuna dokunmayan etkinlikler ve değerler dışında,

İslami hayat tarihte nostalji, bugün için söylendiğinde ise ütopya ilan edilir hale geldi.

Ailemizde İslami hayat can çekişiyor!

Çünkü yoğun saldırı altında.

Şeytan ve şeytanın en etkili askerleri TV, sosyal medya, moda, trend, internet vb süslü isimlerle gelip zehrini kusuyor 7 gün 24 saat durmadan.

Erkekleşen kadınlar ve kadınlaşan erkekler arasında, herkesten başkalaşan çocuklarımızı çoktan ele geçirmişler de haberimiz yok.

Geriye, her fırsatta azmaya namzet olan nefsiyle mücadele edebilmek için baş başa bile kalamayan,

çünkü etrafı kuşatılmış ve İslam'a dair ne varsa zor gösterilmiş zamane Müslümanları kalıyor.

İnandığı gibi yaşamayan Müslüman, yaşadığı gibi inanmaya başlıyor.

Allah'ın ve Resulünün hayata dair emirlerinin büyük bir kısmını görmezden geldiğimiz gibi, haddimizi çok aşan, mahşerdeki hesabı da korkunç olacak işleri yapmaktan geri durmuyoruz.

Buyurun size bir örnek:

Vakıflar, İslam'ın en köklü müesseselerinden birisidir. Sadece Allah rızası için kurulmuş hizmet, sosyal dayanışma ve hayır kurumlarıdır.

Faiz ise, Allah'ın ve Peygamberinin şiddetle lanetlediği ve Bakara Suresi 278. ayetinde de ifade edildiği üzere, faizcilere karşı Allah ve Resulünün savaş açtığı pis bir iştir.

Peki biz ne yaptık?

Osmanlı'dan miras kalan vakıflardan; satılan, işgal edilen veya talan edilenlerin dışında ayakta kalabilenlerin kaynaklarıyla Vakıflar Bankasını kurduk.

Yani, Allah rızası için kurulan vakıfların imkanlarını kullanarak, Allah'a ve Resulüne savaş açan en büyük faiz merkezlerinden birisi haline getirdik.

Bundan daha büyük bir manevi cinayet olabilir mi?

Hristiyan Batı ülkelerinden devşirilen kanunlarla yaşamaya zorlanıyoruz. Bu yüzden en büyük günahların aleni işlenilmesinde bir sorun görülmediği gibi, kumar ve faiz gibi haramları kurumsal işletmeler haline getirmişiz.

Domuzu resmen kasaplık hayvan ilan etmişiz, daha ne olsun!

İslam sadece bireysel ibadetler ölçüsünde yaşanabiliyor, İslamın hayata dair esasları gündemimizden çıkmalı çok olmuş.

Birileri gerçeği hatırlatmaya kalktığına ise rahatımız bozuluyor,

zorumuza gidiyor,

buz gibi gerçekler karşısında titreyip kendimize geleceğimize,

inkar ve karalama yoluna giderek sadece kendimizi kandırıyoruz.

Ahret ve hesap günü zannettiğimizden çok daha yakındır.

Ölüm her an ensemizde ve dünya imtihanı her an sona erebilecek durumdadır.

Cennet ucuz değil, cehennem dahi lüzumsuz değildir.

(Bediüzzaman Said Nursi)

Kendi nefsimden kaynaklanan günah ve sorumluluklarımı az çok biliyor ve ümit ile korku arasında yaşıyorum zaten.

Beni asıl endişelendiren konu, İslam'ın geçersiz kılındığı, İslami değerlerin ve kurumların yerle bir edildiği bu halden payıma düşen hissenin, ne kadar büyük ve hesabının da korkunç olabileceğidir.

Geçmiş kavimlerin ayrı ayrı helak edilmelerine neden olan her bir günah ve haramların, günümüzde alenen, toplu halde, hayasızca yapılmasından dolayı,

payımıza düşen azaptan ancak Allah'a sığınırız. Yoksa halimiz nice olur?

Allah kulunu imtihan eder de, kulları bu kadar ölçsüz ve kayıtsız davranarak,

Allah'ın sabrını ve merhametini imtihan etmeye cür'et edebilir mi?

Cahil cesur olur derler. Bizler hem cahil, hem de nefsimize zulmedenlerden olduk.

Allah'ım;

Sen bizleri gerçek hidayete erdir, kendisine ve nesline zulüm edenlerden ayır.

Bizleri ve yöneticilerimizi doğrulukta birleştir, haram işlerden uzaklaştır.

Sen'in ve Sevgili Resulünün hükmünü her yerde kaim eylemeyi nasip et.

Amin...

Görsel kaynağı:

Toplumu Formatlama Merkezleri: AVM'ler

Zincir Marketlerle ilgili bir önceki [yazımda](#), esas olarak evimize yakın bulunan esnaflık ve ticari komşuluk ilişkilerini irdelemiştim. Daha geniş bir çerçeve çizdiğimizde ise, caddelerimizdeki mağazalar ve hızla onların yerlerini almaya başlayan **Alışveriş Merkezleri** (AVM) geliyor. Kıymetli bir dostumun tavsiyesi de aynı doğrultuda olunca, **AVM**'ler hakkında yazmanın zamanı gelmiştir dedim.

Serde bilişimcilik olunca, ifade ve örneklerde bundan etkileniyor. Bilişimci olmayan dostlarımız için kısaca, **formatlamak** = **biçimlendirmek** demek. Veri ortamı olan medyanın (harddisk, flashdisk vs) içindekilerini silmek ve yeni verilerin yüklenebilmesi için ortamı sıfırdan hazırlamak demek. Ekilmiş bir tarlanın içinde ne olduğuna dikkate almadan sürmek ve belirlenen sınırlar içinde yeniden tohumlamaya hazır hale getirmek gibi.

Hemen her gelişme veya durumda olduğu üzere, **AVM**'leri de tamamen **yararlı** veya

zararlı olarak yaftalayıp, katı tavırlar almak, bizleri sağlıklı sonuçlara götürmeyecektir. Faydalı yönlerinden yararlanıp, zararlı yönlerine karşı önlem almak, kendimizi ve neslimizi korumak zorundayız.

Güzel bir tevafuk olarak, **Konaklama İşletmeciliğinde** bu yıl aldığım dersler arasında "**Rekreasyon Yönetimi**" de var. Ders kitabımızdaki ifadesi ile: *"Rekreasyon en genel tanımı ile bireylerin boş zamanları süresince, alternatifler arasında özgürce seçim yapabildikleri, eğlence, zevk ve memnuniyet amacıyla bireysel ya da kolektif olarak gerçekleştirilen herhangi bir aktivite olarak tanımlanmaktadır. (Neumeyer, 1958)"* AVM'leri incelediğimizde, **Kapalı Alan Ticari Rekreasyon** sınıfına uygun olduklarını görüyoruz. Boş zamanlarını değerlendirmek için rekreasyon alanlarını tercih edenler; rahatlama, eğlence ve gelişim sağlamak istiyor. AVM'ler bu beklentilerin yanı sıra, ihtiyaçların rutin olarak karşılanabileceği bir imkanda verdiği için, doğal **cazibe merkezleri** haline geliyor.

AVM'lerin hayatımıza girmesiyle ulaşabildiğimiz **imkan** ve **kolaylıkları** düşündüğümüzde, belli başlı artıları şunlar olabilir: Bir çok ürün ve markayı karşılaştırarak **seçme** özgürlüğü veriyorlar. Kendi aralarında ve normal piyasa ile girdikleri rekabet sonucu ürün ve hizmet fiyatlarının belirli bir dengede kalmasını sağlayıp, kontrolsüz zamları frenliyorlar. Açık havanın sıcak, soğuk ve yağış etkilerinden korudukları için, özellikle yaşlılar ve çocuklar açısından daha **uygun ortamları** var. **Alışveriş** ihtiyacı ile dışarıda yemek-içmek gibi **sosyal ihtiyaçları** birlikte karşılayabiliyorlar. Sokak veya caddelerde maruz kalınabilecek gasp, sarkıntılık veya silahlı saldırı vb. olaylara karşı daha güvenli atmosferleri var. Buldukları bölgenin cazibe merkezi haline gelmelerini sağladıklarından, **emlak** ve **iş gücü piyasasını** canlandırıyorlar. **Yoğun** bir ziyaretçi trafiğine neden oldukları için; altyapı, yol, raylı sistem gibi kent yatırımlarının artmasını ve eksiklerin kısa zamanda giderilmesini tetikliyorlar. Başka artıları da olabilir ama bunlar bir çırpıda aklıma gelenler.

Yazımdaki iddialı başlığın dayanaklarını bölümler halinde ifade etmeye çalışacağım. **AVM'lerin toplumumuza** yönelik **format** etkilerinin **ekonomik, sosyolojik** ve **İslam kültürümüzle** ilgili yönlerini bahse değer buluyorum.

AVM'ler, geleneksel mahalle esnafı ve mağazacılığını **ekonomik** açıdan kötü etkiliyor. Yakın çevresindeki bir çok iş yerinin **kapanmasına** veya önemli ölçüde **müşteri kaybına** neden oluyor. Yeme-içme alanında da benzer durumların yaşandığını söyleyebiliriz. **Yerel esnafın**, modern AVM yapıları içindeki **kira** ve **aidat** gibi giderleri karşılayabilecek seviyede güçleri olmadığı için, AVM'lerdeki iş yeri sahiplerinin daha çok **kalburüstü zenginler** veya dışarıdan gelen **yatırımcılar** olduğunu söyleyebiliriz.

Hemen her AVM'de bulunan **uluslararası perakendeci zincir mağazaların** ülke ekonomimizdeki kara delikler gibi, zenginliğimizi yurt dışına aktaran **zararlı işletmeler** olduğuna inanıyorum. Serbest piyasa ekonomisine aykırı da olsa, düşüncemi ifade edebilmem gerekir. Yabancı sermayeli perakendeciler ekonomik olarak neden zararlı geliyor? Güçlü tedarik altyapısı ile yurt dışından önemli ölçüde **ithalatı tetikliyor** ve yerli üreticilerin rekabet edemeyeceği şartları dayatıyor. Bu durumda **yerli teknoloji** ve **sanayi** gelişimine doğrudan veya dolaylı **ket** vurulmasına neden oluyor. **Tarım** ve **gıda ürünleri** başta olmak üzere, yerli ürünlerin piyasaya sunulmasında ise, yüksek alım gücünü kullanarak, geniş hacimli ama **çok düşük karlı** satışlarla, kendisine bağlanmak zorunda kalan üreticilerin **sömürülmesine** yol açıyor. Satın alma gücü ile sağladığı avantajı, piyasa şartlarına göre **kar maksimizasyonuna** dönüştürerek bu ülkenin zenginliğinin **yurt dışına transfer** edilmesini sağlıyor. Modern ve görüntüde gönüllü bir **sömürü zinciri** kurduklarına inanıyorum.

Uluslararası perakendecilerin dışında, AVM'lerde yer alan mağazaların önemli bir bölümü de **franchise** tipi **imtiyaz** hakkı ve **sistem** kullanım anlaşmalarıyla, yine çoğunlukla yurt dışı firmalara kaynak aktarılmasına vesile oluyor.

Sosyal açıdan, AVM'ler toplumun kaynaşma ve dayanışma reflekslerini geriletıyor. Kendi mahallinde aradığı çeşitliliği ve rahatlığı bulamayan insanlar, boş zamanlarını AVM'lerde geçirmeye başladı. Sinema, yeme içme gibi sosyal etkinliklerin dışında, çocukları gezdirmek için bile AVM'ler tercih edilir oldu. Bunun sonucunda oturduğumuz binalar ve sokaklar adeta **otel** işlevine indirgendi. Ev dışında, sokak sakinleri ile birlikte geçirilen zamanlar ve paylaşımlar yok denecek kadar azaldı. AVM'lerdeki insan kalabalıkları, **dayanışma** ve **paylaşım** gibi maddi-manevi **sosyal çimento** içermeyen, sadece su ve kumdan karılmış betonlar gibi **zayıf** ve **çürüktür**. AVM'nin kapanış saatinde yada işleri

bittiğinde, tıpkı bir konserin sonunda dağılan seyirciler gibi, herkes **evine/oteline** geri döner. Kalıcı dostluklar kurmak çok zordur. Bu kalabalık, toplumun her kesimini **temsil** edemez. AVM'lerde **vakit** ve **para** harcayabilecek insanlar belirlidir. Garibanları, kimsesiz yaşlıları, hastaları oralarda göremezsiniz. Görmediğiniz için onlardan bihaberken, yalnız yaşadığı evinde ölüsü bir kaç gün sonra bulunan yaşlıların, açlıktan insanlık dışı işlere boyun eğmek zorunda kalan düşkünlerin haberlerini her geçen gün daha fazla duymaya başlıyorsunuz. AVM'lerdeki hemen her türlü sosyal etkinlik, **birilerinin para kazanmasına** hizmet etmek için düzenlenir. Toplumun **hayırseverlik**, yardımlaşma ve dayanışma gibi yönleri buralarda **kısır** kalır. Zaman geçtikçe ferdi ve nefsi takılan, kalabalıklar içinde **yalnız** kalmış kişi veya çekirdek aileler topluluğu olmuşlardır.

Çoğunluğu **Müslüman** olan memleketimizin, hızla **Hristiyan** kültürüne evrilmesinde AVM'ler koçbaşı görevini üstlenmiş gibidir. **Noel** ve **yılbaşı** etkinliklerini bütün unsurları ile birlikte icra ediyorlar. Memleketim olan **Muş**'taki bir AVM'nin de **Noel Baba** temalı yılbaşı programları düzenlediğini gördükten sonra, bu yangının sadece büyük şehirleri değil, **Anadolu**'nun her yerini saran bir felaket olduğuna emin oldum. Hristiyan bir **Papazın** hatırasına dayanan, **Sevgililer Günü** gibi batıl ve gayri İslami gün ve kutlamaların sistemli olarak dayatıldığı yerlerden biri de AVM'ler değil midir?

Günlük yaşantısında, sırf **içki** sattığı için bazı dükkanlardan alışveriş yapmayacak kadar **İslami duyarlılığı** olan kimselerin, büyük AVM'lerde bu tavrı gösterebilmesine imkan yok. Koca stantlar kurarak, envai çeşit içki satan AVM'ler yüzünden, gençlerimizin en azından **merakını** celp edeceğini ve **denemek** isteyeceğini biliyoruz. İçki satmanın daha da ötesinde, **Yılbaşı Sepeti** şeklinde içkili-mezeli hazır paketler yapıp, albenisini arttırarak, **şeytanın yoldaşlığına** soyunmuş işletmeler var. Açıkça **domuz** reyonu bulunduran yada **domuz içeren ürünleri** halkımıza satmaya çalışanların sinsiliğini de görmemiz lazım.

İslam nazarında boş vakit diye, boşa harcanacak bir zamanımızın olmadığını, her anımızın **hesabını vereceğimiz** gibi, her günün en başta **5 vakit namaz** ile bölümlendiğini, planlı ve **düzenli** bir yaşam şeklinin ön görüldüğünü biliyoruz. AVM'ler ve benzeri ortamlarda dikkatli olunmadığında, **zaman kavramını** kaybedecek kadar **oyalanmak** mümkün oluyor. Önceleri, AVM'lerde işi olanların en büyük sorunlarından birisi de, namaz kılabilecekleri küçük

bir **mescidin** dahi bulunmamasıydı. Güzel bir gelişme olarak; gerek **kamuoyu baskısı**, gerekse namaz kılanlardan da para kazanabilmek amacıyla, artık hemen her AVM’de mescit açılmaya başlandığını görüyoruz.

“Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde güzel giysilerinizi giyin ve yiyeğin, fakat **israf** etmeyin, Çünkü Allah israf edenleri sevmez.” Buyuruyor A’raf Suresi 31. Ayet-i Kerimesinde **Alemlerin Rabbi** olan **Allah**’ımız. Zaman israfının dışında, AVM’lerin bir etkisi de aslında **ihtiyacımız olmayan** şeylere özendirip anormal harcamalar yapmaya yönlendirmesidir. İsraf derecesinde yapılan harcamalar nedeniyle, insanlarımızın daha fazla çalışması ve yorulup yıpranması gerekiyor. **Tüketim çılgınlığını** sağlamak için önce alışveriş çılgınlığını körüklüyorlar. **Shopping Fest**’ler (Alışveriş Festivalleri) düzenleyerek tüketim ve **kontROLSÜZ harcama** dürtülerini canlı tutmaya çalışıyorlar.

AVM’lerde bulunan **Food Court** (Yiyecek Katı) bölümlerinde, çoğunlukla **fast food** tarzı yiyeceklerin yendiği uğultu ortamların, en azından estetikten uzak olduğunu, **aile mahremiyetine** uygun huzurlu bir ortamı yansıtamadığını görüyoruz. Yeme içme ihtiyacının **sıradan** ve **aceleyle getirilmiş** hale dönüşmesi kaçınılmaz oluyor.

Rüzgara karşı tükürmenin anlamsızlığı gibi, AVM’lere kökten karşı olmakta, hayatın olağan akışına ters bir durum haline geldi. Bundan sonra olması gereken; AVM’lerle birlikte gelen her türlü **melaneti ayıklamak** ve toplum **mayamıza uygun** hizmet yerleri haline getirmektir. Geçmişte; **kervansaraylar**, hanlar, **külliyeler**, kapalı çarşılar, **bedestenler** gibi çağının cazibe merkezlerini kurmuş ve bugünlere kadar ulaşabilmelerini sağlayabilmiş bir **medeniyetin temsilcileriyiz**. Her türlü meşru ihtiyacımızı bulabileceğimiz, zamanı gelince ibadetlerimizi rahatça yapabileceğimiz, **vakıf** benzeri kaynaklarla mazlumlara kol kanat gerebileceğimiz AVM’leri kurabilecek **çaptayız**. Vahşi **kapitalizme hizmet etmeyen**, Hristiyanlık ve Yahudilik geleneklerine **özendirmeyen**, alkol ve domuz gibi **zararlı şeylerin sokulmadığı**, çevresindeki ahali ve yerli esnafın **kendini** bulabileceği, **sosyal sorumluluk projeleri** hayata geçmiş **AVM**’lere en kısa sürede kavuşabilmek dileği ile...

Kaynaklar:

1. <http://ercanozcelik.com/ruhsuz-komsularimiz-zincir-marketler/>
2. [AÖF Rekreasyon Yönetimi](#)
3. <http://www.franchise.com.tr/franchise-nedir.html>
4. <http://ercanozcelik.com/kronik-yilbasi-hastaligimiz-noel-kutlamalari/>
5. <http://ercanozcelik.com/tuketirken-tukenmeyelim/>
6. <http://ercanozcelik.com/vakiflardan-ne-kaldi-simdikilerin-hepsi-vakif-mi/>

Vakıflardan ne kaldı? Şimdikilerin hepsi Vakıf mı?

Samimi olmak gerekirse; bir şeyleri bizatihi yapmaktan ziyade, atalarımızdan veya büyüklerimizden kendimize pay çıkararak övünmeyi, onların başarı miraslarından geçinmeyi alışkanlık haline getiren bir toplum olmaya başladık. Kavgalarımızı bile onlar üzerinden, onların kahramanlıkları veya hataları üzerinden yapar hale geldik. Aynı şekilde, geçmişten gelen değerlerimizi korumakta ve geliştirmekte de çoğu kez sınıfta kaldık. Hoyratça tükettiğimiz değerlerimizden birisi de **Vakıflardır**.

İlk defa **Hz. Ömer**'in fakirler, köleler ve misafirler yararına **Allah rızası için** vakfettiği Hayber'deki ganimet arazisinden bu güne kadar, İslam toplumlarında vakıf kültürü büyüdü ve

kökleştii. Osmanlı medeniyetinde ise kendisinden “**Vakıf Medeniyeti**” şeklinde bahsedilebilecek kadar geliştii ve kurumsallaştii. Bugünkü vakıfların ekseriyeti o medeniyetin mirasından kalanlardır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yaşanan Osmanlı’yı inkâr ve ötekileştirme yaklaşımlarından Vakıflarda çok sert şekilde etkilendi. Vakıf kültürüne ve eserlerine büyük zararlar verildi. Vakıf malları ve arazileri birileri tarafından işgal edildi veya peşkeş çekildi. Osmanlı ve Selçuklu döneminde kurulmuş olan ancak artık yöneticisi kalmamış vakıf sayısının **41.750** olduğu tespit edilmiş. Her vakıf bir taşınmaz ve ona bağılı gelir kaynakları ile kurulduğuna göre; artık işlevsiz bırakılan, malları ve diğıer ekonomik değeri amaçları dışında kullanılan, işgal edilmiş vakıfların vebalini yüklenenler için bela okumaya gerek yoktur sanırım. Onlar zaten belalarını yüklenmiş durumdadır. Vakıf deyince en büyük yaralarımızdan birisidir **Ayasofya Camisi. Fatih Sultan Mehmet**’in fethin sembolü olarak vakfedip Cami olarak hizmete açtığı Ayasofya’yı aslından koparmak, içini İslam öncesi unsurlarla karartmak ve bizlere de ancak bilet alarak girmeye müsaade etmek ne büyük bir zulümdür! [Fatih’in vakıf senedinde açıkça yazdığı](#) lanetini üzerimizden hangi kahraman kaldıracak?

Birçok konuda olduğu gibi, geçmişimizle ve değerilerimizle barışmaya son 15-20 yıldır başladık. Azınlık vakıflarının bile gasp edilen haklarının ve mülklerinin verilmesi umut verici gelişmelerden. 743 sayılı Medeni Kanundan önce kurulan vakıflar “**Mülhak Vakıf**” adıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresi altında toplanarak yönetilmiştir. Bugün sayıları sadece **276** olarak kalmıştır. Geçmişte büyük bir atalet içinde olan, tarihi vakıf eserlerinin ihmal edildiğı ve çürümeye terk edildiğı, vakıfların etkisizleştirildiğı dönemler yaşadık. Son yıllarda vakıf eserlerinin tekrar canlandırılması için daha yoğun ve gayretli çalışmalar yapıldığını görüyoruz. Hatta yurt dışındaki bazı vakıf eserlerimiz gurur kaynağıımız **TİKA** tarafından yeniden hayata döndürülüyor.

Vakıflar konusundaki hassasiyetin ve korumacılığın tam olarak geliştiğini söylemek yanlış olur. Vakıflar Genel Müdürlüğü bir yönüyle devasa bir emlak ofisi gibi çalışıyor. Zamanında piyasadan çok daha ucuz fiyatlarla kiralanıp ancak yüklü hava parası alındığında diğıer şahıslara devredilen vakıf iş yerleri var. Bazı vakıf arazilerine bizzat vakıflar tarafından TOKİ benzeri evler yapılarak satılıyor. Vakıflarla ilgili cılız etkinlikler, bağış toplamaya yönelik

organizasyonlardan ziyade dikkatimizi çeken bir çalışma görülmüyor. Toplumun ve özellikle muhtaç kesimin sorunlarına el atan eski vakıflar neredeyse yok gibi. Bu boşluğu ise devletin kendisi doğrudan kurumlar tesis ederek (Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşma Vakfı, Genel Sağlık Sigortası gibi), bazı sivil toplum örgütleri (yardım kuruluşları, hemşehri dayanışma dernekleri vb.) ve Kızılay gibi yarı resmi kuruluşlar doldurmaya çalışıyor. Sosyal hayatın içine girmede ve dertlere derman olmada özellikle devlet tarafından yönetilen vakıfların geride kaldığını söyleyebiliriz.

Vakıflar yönetiminin en iyi yapmaya çalıştığı şeyin tarihi eserlerimizi restore etmek olduğunu söylemek isterdim ama söyleyemiyorum. Eyüp Sultan Türbesinin yıllardır bitirilemeyen restorasyonu gibi. Daha yeni bazı bölümlerini tamamladılar çok şükür. Bizzat yaşadığım olaylar ve çevremizdeki vakalar daha alınacak çok yolumuzun olduğunu gösteriyor. Örnek olması için başımdan geçen bir vakif macerasını paylaşmak istiyorum:

Üsküdar Altunizade Camisinin de içinde bulunduğu külliye **Hacı İsmail Zühtü Paşa** tarafından 1282 yılında yaptırılmıştır. Külliye içinde bir Rüşdiye mektebi, bir hamam, muvakkithane (saatçi), çeşme ve camiye vakıf olarak bir sıra dükkân yaptırılmıştır. Bugün mektep yıkılmış olup, hamam ise harabe halindedir. Bir dönem çalıştığım Marmara Ambulans firması, Vakıflar Bölge Müdürlüğünden harabe haldeki **Altunizade Hamamını** onarma sözüyle kiraladı. Hamamın orijinal yapısına birebir uygun olarak ve sonrasında restaurant şeklinde fonksiyon icra etmek üzere gerekli **restorasyon, restitüsyon ve röleve projeleri** hazırlandı. Önce **İstanbul Vakıflar 2. Bölge Müdürlüğü** tarafından sonra **İstanbul VI Nolu Koruma Kurulu** tarafından onaylandı. Ardından inşaat işleri için gerekli bütçe ve yüklenici ayarlamaları yapılarak **Üsküdar Belediyesine** inşaat ruhsatı için başvuruldu. Belediye tarafından projenin oturduğu tüm parsel sahiplerinden onay istendi. Kaldı ki bunlarda aynı külliye içinde Vakıflara aitti. Hamamın yıkılan bacalık, odunluk kısımları gibi bölümlerine sonradan prefabrik yapılar kurulmuş ve vakıflar tarafından kiraya verilmişti. Hamamın olması gereken yerinde bir büfe ve depo bulunuyordu. İşte burada film koptu. Vakıflar bölge yönetimi orijinal hamamın yerine yapılan büfeyi boşaltmayı reddetti. Çünkü oradan ayrıca kira alıyordu. Yıl sonuna kadar bekleyip boşaltmayı da kabul etmedi. Projenin bu kısmını eksik olarak yapmamız için bize baskı yapıldı. Üsküdar Belediyesi ise eksik projenin yapılmasına ruhsat vermedi. Sonunda çareyi bizim ve büfenin kira sözleşmelerini

feshetmekte buldular!?. Restorasyon için binlerce lira proje, yüklenici anlaşması, sigorta ve finansman bedeli harcayan Firma, iş için verdiği teminat mektubunu almak için bile aylarca sıkıntı çekti. Vakıflar 2. Bölge Yönetimi yeniden yap işlet devret ihalesine çıkacağını gerekçe göstererek sözleşmeyi feshetmişti ama aradan geçen yaklaşık 2 yıl boyunca değişen bir şeyde olmadı. Hamam harabe olarak çürümeye devam ediyor. Büfe işine devam ediyor. Bürokrasi yine bildiğiniz gibi. Maalesef vakıf eserlerini korumak ve yaşatmaktan ziyade rant alanını korumak evla tutuluyor. Bizzat yaşadığım bu süreçte vakıf yöneticilerinin umursamazlığı ve yanlış tavırlarından gına geldiğini söyleyebilirim. Merak edenler için Altunizade Hamamının proje ve mevcut durum resimlerini de sunuyorum.

Altunizade Hamamının bugünkü durumudur. Kadrajda olmayan sağ tarafta Büfe ve benzer işyerlerinin olduğu prefabrik eğreti yapılar bulunmaktadır.

Restorasyon projesinin aslına uygun tasarımına ait sanal resimdir. Hamamın önündeki 2 katlı giriş bölümü bugün tamamen yıkılmış durumdadır (üstteki resimde arabaların bulunduğu yer). Hamamın sağ kenarında bulunan ocaklık, odunluk ve öndeki büyük kapıdan gelenlerin (eskiden at arabaları giriş yapardı) ilerleyebileceği alan yıkılmış durumda olup yerine büfe ve çay bahçesi kondurulmuştur.

Başta da belirttiğim gibi Vakıfların kuruluş amacı **Allah rızası** için düşkünlere, yolcu ve misafir gibi ihtiyaç sahiplerine hizmet vermektir. Ticaret esas değildir. Ama bugün sözüm ona vakıf adıyla kurulan bazı işletmelerin sadece kâr amacı güttüğünü veya belirli bir çıkar grubuna hizmet ettiğini de görüyoruz. Bunun en güzel örneği de vakıf üniversiteleridir. Türkiye'nin en pahalı ve ancak belirli kişilerin girebileceği Üniversiteleri sözde vakıf adıyla kurulmuş özel işletmelerdir. Bazı büyük işletmelerinde vergi muafiyeti sağlamak ve çıkarlarına uygun adımlar atabilmek için yan kuruluş olarak vakıflar kurduğunu ve kapalı devre faaliyet gösterdiğini izliyoruz. Hemen her holdingin kendisine bağlı bir veya bir kaç vakfı var. Kazara dışarıdan bir sosyal sorumluluk projesiyle yardım talep edildiğinde ise cevapları hazır oluyor: *"Bizim filanca vakfımız var. Prensip olarak yardımları ve diğer sosyal sorumluluk işlerini oradan yapıyoruz."*

Anlayacağınız, neredeyse 1500 yıllık İslam medeniyetimizin bir meyvesini daha el birliğiyle bozmayı ve içini boşaltmayı başarmış durumdayız. Allah sonumuzu hayretsin!...

* Bazı bilgiler Vakıflar Genel Müdürlüğü web sitesinden alınmıştır.